

Quatsch...

achter slot en grendel

Blijspel in vier bedrijven

door

DIANA MONSHOUWER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **QUATSCH... ACHTER SLOT EN GRENDEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIANA MONSHOUWER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Kreuk - gedetineerde. Man van een jaar of 50. Je kan zien dat hij flink geleefd heeft. Onverzorgd type. Bierbuik. Tatoeëringen op beide armen. Oorbellen in. Vies hemdje aan en een housebroek.

Arie Hobbe - gedetineerde. Man van een jaar of 35. Ontzettend sullig type. Grote wijde broek die allang uit de mode is met daarop een keurig gestreken overhemd met grote boorden. Keurig in een scheiding gekamd haar. Bril met een heel dik montuur. Heeft nooit geleerd om zelf na te denken.

Koos Hobbel / Kees Hobbe - gedetineerde. Man van een jaar of 45. Broer van Arie. Heeft zijn naam veranderd in Koos Hobbel om zo voorgoed aan zijn moeder te ontsnappen. Wil nooit meer aan het verleden herinnerd worden. Driedelig pak met krijtstrepen. Aktetas. Type directeur. Half brilletje.

Mevrouw Hobbe - vrouw van een jaar of 65. Haar strak naar achteren gekamd in een grote knot. Moeder van Arie (en Kees). Beetje dikke vrouw. Strak, groot, ouderwets mantelpak. Bergschoenen met steunkousen. De zweep ontbreekt nog net. Ontzettend bazig type.

Nellie Stuursma - werkster. Onverzorgd type. Slonzig haar, praat een beetje plat. Zakdoek om haar haar gebonden. Wijde kleren in een paar lagen over elkaar en kaplaarzen. Type Ma Flodder.

Joke de Bruin - cipier. Draagt een pak van een bewaker. Probeert streng te zijn, maar heeft niet het overwicht dat ze hoort te hebben.

DECOR:

Heel eenvoudig in de eerste scène. Er staat alleen een bed met matras, deken en kussen. Raamwerk van tralies en met de hand getrokken streepjes op de muur, duidelijk voor het publiek. Verder een kraan aan de muur (indien mogelijk met een wasbak) en een eenvoudige emmer. Ook staat er een kist, waarvan de achterkant open is. Deze kist wordt gebruikt door de gevangenen om hun bezittingen, zoals kleding, in op te bergen. Telkens wanneer iemand de cel in op uitloopt horen we het geluid van sleutels.

EERSTE BEDRIJF

Willem: *(telt de streepjes op de muur)* Tjonge jonge, of er nooit een eind aan dat zitten komt. Ik ben nu al 179 dagen hier en ik heb er nog zat te gaan. En het ergste van alles is, dat er geen dag iets gebeurt. Het enige dat je hier kunt doen is je vervelen, vervelen en nog eens vervelen. Ja, uitrekenen in hoeveel kubieke centimeter je de dagen slijt, maar als je dat al 179 keer hebt nagerekend, weet je het antwoord al voor dat je het - teken hebt uitgesproken. Als je dit hok nou eens een beetje kon aankleden, dan was het nog een beetje aangenaam. Maar zelfs dat kan hier niet. *(op dat moment komen Joke de Bruin en Mevrouw Hobbe binnen. Joke probeert mevrouw Hobbe, die buiten zichzelf van woede is, te kalmeren)*

Vrouw Hobbe: Waar is mijn jongen?

Joke: Mevrouw, u kunt echt niet zomaar doorlopen hoor. En geeft u alstublieft mijn sleutels terug?

Vrouw Hobbe: *(boos en buldert)* Heeft u me niet verstaan? Waar is mijn kleine jongen?

Joke: Hoe weet ik dat nou? En als u zo'n toon tegen mij aanslaat, geef ik helemaal geen antwoord. En nu mijn sleutels terug! Waar haalt u het lef vandaan om hier zomaar een cel binnen te wandelen? Ik snap trouwens niet hoe u door de bewaking bent gekomen.

Vrouw Hobbe: *(roept)* Jongen, waar zit je nou? Geef eens antwoord! Moeder zal je heus niks doen hoor.

Joke: En nu is het genoeg zeg. Ik denk echt dat u op de verkeerde afdeling zit. Het is hier de jeugdafdeling niet. Hier met die sleutels. *(trekt de sleutels uit mevrouw Hobbe haar handen)* En meekomen. Wat denkt u wel?

Vrouw Hobbe: Wat denkt u wel? Wat denkt ú wel! Dit zou wel eens uw laatste dag als cipier in de gevangenis kunnen zijn. Ik ga direct naar uw baas met de mededeling dat u zomaar klanten kwijtraakt.

Joke: Klanten kwijtraakt? Hallo, het is hier Albert Heijn niet.

Vrouw Hobbe: Nee, want Albert Heijn doet er heel wat meer aan om het hun klanten naar de zin te maken en als ik zo eens om mij heen kijk, lijkt het er ook in de verste verte niet op.

Joke: Mag ik u er even aan herinneren dat we hier in de gevangenis zijn?

Vrouw Hobbe: *(wordt beroerd van het woord gevangenis en grijpt naar haar hart)* Gevangenis? Wilt u dat nooit meer zeggen? Dit heet een "Tijdelijk-van-mijn-eigen-bed-gescheiden-huis". *(Willem is al die tijd onopgemerkt gebleven door mevrouw Hobbe en zit zich op zijn bed kostelijk te vermaken om het hele schouwspel. Hij is dolgelukkig met*

dit opstootje. Hij begint onbedaarlijk hard te lachen om dat "Tijdelijk-van-mijn-eigen-bed-gescheiden-huis". Zoiets belachelijks heeft hij nog nooit gehoord, Vrouw Hobbe schrikt behoorlijk van Willem, meer om zijn verschijning, dan om zijn aanwezigheid) Wat mag dat dan wel heten?

Joke: Zoiets heet mens, en maakt u zich alstublieft niet zo belachelijk.

Vrouw Hobbe: Wat moet dat in mijn zoon zijn kamer? Maakt dat u weggomt.

Willem: Zou u misschien eens even de la dicht willen schuiven?

Vrouw Hobbe: *(begrijpt er niets van)* Wat voor la, ik zie helemaal niets dat maar enigszins op een la lijkt.

Willem: Deze la hier *(wijst naar zijn mond)* MEVROUWTJE! *(Vrouw Hobbe reageert geschokt)* En voor alle duidelijkheid; Dit is mijn kamer. Al 179 dagen. Tel de streepjes maar gerust na hoor. Kost niets. *(lacht)*

Vrouw Hobbe: *(boos)* Wegwezen hier. *(wijst naar de deur)* Dit is mijn zoon zijn kamer.

Joke: Nu ben ik het zat. U komt NU met mij mee.

Vrouw Hobbe: Nee, eerst mijn zoon vinden.

Joke: Oh nee, meekomen u. *(pakt mevrouw Hobbe in de houdgreep en sleurt haar min of meer mee, onder groot protest natuurlijk)*

Willem: Jee, was ik dat, die zei dat er hier helemaal nooit iets gebeurt? Nou, hier kan ik toch echt weer een paar maanden op teren hoor. *(Willem gaat een plas plegen in de emmer die er daarvoor staat, met zijn rug naar het publiek toe. Hij zingt een vrolijk wijsje of fluit een liedje. Duidelijk in zijn schik. Als hij klaar is, trekt hij in het luchtledige de wc door en maakt een vrolijk rondedansje. (Hierbij het geluid van vallend water en het doortrekken van een wc) Joke komt weer binnen met verwarde haren en een blauw oog)* Dat was voor u ook leuk hè?

Joke: Wat bedoel je, Willem?

Willem: Nou, het lijkt me zo saai worden op den duur. Altijd die zelfde gezichten. Nooit eens iemand die uit de band springt.

Joke: Leuk? Noem je dit leuk? *(wijst naar haar oog)*

Willem: Nou, als ik eerlijk ben heeft het wel iets. Het staat u goed hoor. Heeft u weer eens iets te vertellen als u vanavond thuiskomt. Waar heeft u die vrouw trouwens gelaten?

Joke: Willem, kunnen we even serieus zijn? En die vrouw heb ik overgedragen aan Bernard, die liep net langs en heeft iets meer kracht dan ik, dus maak je daar maar geen zorgen over.

Willem: Zorgen, ik maak me nergens zorgen over. Dat heb ik heel mijn leven nog niet gedaan. En serieus doen, da's ook erg moeilijk voor

mij mevrouw, dat weet u ook wel.

Joke: Luister nou even, wil je?

Willem: Nou vooruit. Gooit het er allemaal maar eens lekker uit.

Joke: Willem!

Willem: Oké, oké, ik luister.

Joke: Er zijn enkele veranderingen op komst betreffende de celindelingen.

Willem: Niet teveel in één keer hoor. Ik ben het voorval van net nog niet eens te boven.

Joke: (*stug doorpratend*) Helaas kampen we met een groot tekort aan cellen op dit moment.

Willem: Gaat het dan zo rot met de maatschappij? Ja, ik ben al een poosje verstoken van televisie en krant hoor, dus da's lastig om bij te houden dan.

Joke: Dus zijn we genoodzaakt meerdere "gasten" onder te brengen in één cel,

Willem: (*weet al precies wat ze wil zeggen*) Dat wil zeggen.....

Joke: Dat je er een celmaatje bij krijgt. Het spijt me, het is even niet anders.

Willem: Nou, daar hoeft u echt geen spijt voor te betuigen hoor. Ik kan me dingen voorstellen die vervelender zijn. Hoe oud is ze?

Joke: Ze, Willem? Je denkt toch niet dat we de kat op het spek gaan binden, hè?

Willem: Ach ja (*teleurgesteld*), dat zou ook teveel van het goede op één dag zijn.

Joke: Wij hopen op je medewerking, zodat het voor jouw celgenoot ook nog een beetje aangenaam kan zijn.

Willem: Dan zou ik hem toch eerst moeten leren kennen, anders kan ik daar echt geen antwoord op geven. Je zou er toch nog zo één als daarnet op je bed hebben zitten.

Joke: U heeft weinig keus. Werkt u mee, dan kan het voor u wat aangenamer zijn, en zo niet, dan heeft u pech gehad. U zult het ermee moeten doen. (*roept naar de gang*) Meneer Hobbe, komt u maar verder. (*dan komt Arie binnen. Loopt als een slak op sterk water, alsof hij van welke stap wil genieten*) Meneer Hobbe, wij hebben u uitgelegd waarom u de cel zult moeten delen. Hier is de wasbak voor de dagelijkse hygiëne. Eenmaal daags wordt u gelucht en bent u in de gelegenheid uw boodschap te doen.

Willem: Leuk is dat. Dat is mij nooit verteld, dat je hier boodschappen kon doen.

Joke: Boodschap Willem, geen boodschappen. Dus probeer de drang in te houden, zodat u niet een ander in uw luchten laat zitten.

Willem: *(tegen Hobbe)* Ze hebben hier geen werkster, dus je zal het ook zelf weer schoon moeten maken, want ik doe het niet voor je.

Joke: WILLEM! Mocht het ophouden toch te veel moeite kosten, dan staat daar een emmer met deksel.

Willem: De bril hoef je niet omhoog te doen hoor, want die zit er niet op.
(lacht)

Joke: Verder staat daar een kist, om uw persoonlijke bezittingen in op te bergen, zoals kleding en dergelijke.

Willem: Hallo, even voor de duidelijkheid, dat "daar" is mijn klerenkist.

Joke: En wat heb je daar zoal inzitten Willem?

Willem: Tja, *(denkt diep na)* uh, één onderbroek.

Joke: *(spottend)* Zo, één hele onderbroek?

Willem: Ik wist toch ook niet dat je meer mee mocht nemen hier naartoe.

Joke: Nou, als er één hele onderbroek van jou inzit, zal er vast nog wel wat plaats zijn voor de kleding van meneer Hobbe. *(Willem wil protesteren, maar Joke praat gewoon door)* Dat daar is het bed van meneer Kreuk en daar zult u voorlopig even samen mee moeten doen.

Willem: Pardon? *(totaal verbluft)*

Joke: Wij gaan zo snel mogelijk op zoek naar een ander bed, want wij hadden nou niet direct op uw komst gerekend.

Willem: Nou, hier ga ik dus echt tegen in hoger beroep.

Joke: Willem, zeur nou eens even niet zo. Het is hooguit voor een paar dagen. Je krijgt er toch gezelligheid voor terug?

Willem: Krijg nou wat. Dat kunt u toch niet maken? Weet u wel hoe rot dat ding slaapt als je er alleen op ligt? Laat staan met z'n tweeën.

Joke: Ik had niet om jouw mening gevraagd, Willem. Aangezien het geen stapelbed is en wij niet accepteren, dat er boven elkaar geslapen wordt, zult u moeten dobbelen wie er rechts of links mag slapen.

Willem: D'r wordt hier niks gedobbeld. Dat bed is van mij. Tenminste ik leen het voor een aantal maanden.

Joke: *(kwaad en zeer geïrriteerd)* Zou je nou eens twee minuten je mond kunnen houden, zodat ik even uit kan praten? En van lenen is al helemaal geen sprake!

Willem: *(bijna niet hoorbaar)* Nou, ik regel het zelf wel. Hij gaat maar mooi op de grond slapen.

Joke: Dat bed wordt dus gewoon gedeeld. Begrepen Kreuk? Er zit niets anders op. Ik hoop dat alles duidelijk is, zoniet dan hoor ik dat nog wel. Oh ja, dat zou ik haast vergeten. Uw riem. Je weet maar nooit. *(Arie haalt zijn riem uit zijn veel te grote broek en is vanaf dat moment genoodzaakt zijn broek met zijn handen omhoog te houden. Joke*

slaat de deur van de cel achter zich dicht en vertrekt)

Willem: Zo, slapie ..... *(zachtjes)* op de grond, ik ben Willem. Zo erg vind ik het niet hoor, dat je mij gezelschap komt houden. Het is zo saai alleen in zo'n hok. Dat slapen is een ander probleem, maar daar komen we samen vast wel uit. Je vindt het vast niet erg om op de grond te slapen hè? Ik was hier tenslotte het eerst. Om precies te zijn al 179 dagen eerder dan jij. *(stilte)* Hoe heet je eigenlijk verder dan Hobbe alleen? Dat praat wat makkelijker hè? Meer als makkers onder elkaar.

Arie: Hm.

Willem: Vreemde voornaam. Misschien ben je wat klinkers vergeten? Tja, het is ook niet niks om in de bak terecht te komen. Dan raak je wel eens van je apropos. Probeer het nog eens? *(Arie zegt nu helemaal niets meer, staat nog steeds in het midden van de cel en kijkt verbluft om zich heen, hij kan het nog niet helemaal vatten. Willem wacht geduldig, maar er komt echter niets. Probeert het nog eens, spreekt heel langzaam en duidelijk en met gebarentaal)* H-O-E H-E-E-T J-I-J? *(na nog even te hebben gewacht, wordt Willem een beetje pissig)* Nou, dat heb ik weer. Ben je blij dat je gezelschap krijgt, is het er één zonder herseninhoud. Volgens mij hebben ze de verkeerde in de bak gestopt en loopt er ergens iemand rond met jouw gestolen brein. Als je maar niet denkt, dat ik met een leeghoofd mijn bed ga delen. Nee, dat dobbelen kunnen we ook wel vergeten, want volgens mij kom je ruim genomen niet verder dan twee. *(Arie zucht heel erg diep en zet een stap opzij. Willem totaal verrast)* Nee maar, er komt zowaar beweging in. Hoera, het leeft. *(Arie begint op dat moment vreselijk te huilen, wil zijn gezicht verstoppen achter zijn handen, maar komt er achter dat hij geen riem meer om heeft en grijpt snel weer naar zijn broek. Willem schrikt zich een ongeluk, haalt snel een zakdoek tevoorschijn en begint Arie zijn gezicht te drogen)* Sorry, Hobbe. Zo heb ik het nou ook weer niet bedoeld. Volgens mij heb je heel wat te vertellen. *(is blij dat er toch nog een kans bestaat dat Hobbe kan praten en glimlacht gelukkig)* Misschien lucht het op als je erover praat. Bij mij mag je praten, hoor. Graag zelfs. Als je eens wist hoe ik het gemist heb om een goed gesprek te voeren. Misschien wil je eerst even wat drinken om bij te komen. *(rent naar de emmer kijkt naar de plas die er inzit, kijkt om zich heen om een plaats te zoeken waar hij het weg kan gooien, maar besluit om het maar gewoon te laten zitten omdat hij het nergens kan laten. De emmer is alles wat er in de cel aanwezig is om water in te doen en hij vult hem met wat water uit de kraan (of lampetkan) bij en geeft hem aan Arie, die er gretig uit drinkt)* **(Eventueel Geluid van stromend water)**

Vertel eens, waarom zo'n verdriet?

Arie: Het was geen verdriet. Het was pure blijdschap. Ik voel me zo gelukkig nou. En daar moest ik even om huilen. Sorry.

Willem: Dus je bent er toch één zonder herseninhoud. Je weet niet wat je zegt man. Hoe kun je nou gelukkig zijn als je net in de bak beland bent?

Arie: Mag ik het je uitleggen dan? Ben je daar echt in geïnteresseerd?

Willem: *(kijkt op zijn horloge)* Welja, ik heb nog wel een halfuurtje over hoor! *(lacht)*

Arie: Kijk, voordat ik hier terecht kwam, woonde ik nog bij mijn moeder.

Willem: Zo, dat heb jij goed bekeken. Alles wordt voor je gedaan. En geen gezeur van een vrouw om je heen, die moppert wanneer je je schoenen of de krant laat slingeren. Van zo'n leven heb ik lang gedroomd hoor. Lijkt me heerlijk.

Arie: Ja, dat denk je maar. Ik hoefde het niet eens in mijn hoofd te halen om zelfstandig te gaan wonen. Ik mocht niet eens gaan werken, want dan was er niemand die het huishouden zou doen.

Willem: Wat is er nou heerlijker dan de hele dag de koffiepot in de gaten te houden?

Arie: Heel de dag de koffiepot in de gaten houden? Wassen, strijken, zemen, stofzuigen, boenen, boodschappen doen, noem maar op. Alles moest glimmen.

Willem: Nou, dan was je toch in opstand gekomen? Een actiecomité opgericht, een pand gekraakt. Zeg, je hebt toch wel een beetje fantasie?

Arie: Fantasie? Mijn moeder is zo verschrikkelijk dominant, dat je gewoon bang bent om adem te halen. Ik haalde het niet in mijn hoofd om op zulke gedachten te komen.

Willem: Da's niet zo best.

Arie: Vandaar dat ik net zo diep moest ademhalen. Ik moest het gewoon doen. Ik moest gewoon voelen hoe het is om als een vrij man te ademhalen.

Willem: Sorry dat ik jouw droomwereld moet verstoren hoor Hobbe, maar als het je nog niet duidelijk is, je bent niet vrij. Je zit opgesloten. Weg, achter slot en grendel.

Arie: Noem me trouwens maar Arie. *(stilte)* Toch voel ik me vrij.

Willem: Maar als je een dominante moeder hebt, wil dat nog niet zeggen dat je zomaar in de bak kunt gaan zitten om haar te ontvluchten?

Arie: In het begin dacht ik het handig aan te pakken.

Willem: Zoals?

Arie: Door mezelf zo laveloos te drinken en achter het stuur te gaan

zitten in de hoop aangehouden te worden.

Willem: En jij denkt dat je voor het rijden onder invloed levenslang krijgt of zo?

Arie: Nee, levenslang was nou ook weer niet de bedoeling.

Willem: Hoe kom je dan op zo'n stom idee?

Arie: Ik kon gewoon niet helder meer denken.

Willem: En dat lukt nu beter?

Arie: Na zoveel jaren van vernedering, kun je niet meer alles goed op een rijtje zetten. Maar dat kan jij je waarschijnlijk toch niet voorstellen.

Willem: Nee, het enige dat ik me voor kan stellen, is dat je gewoon in de loop der jaren al je mannelijke hormonen verloren bent.

Arie: Nou Willem, je mag hopen dat je ze nooit tegenkomt.

Willem: Je mannelijke hormonen?

Arie: Nee, mijn moeder.

Willem: Dat idee begint bij mij ook sterk te leven, als je er zo'n rare gedachtegang op na gaat houden.

Arie: *(even weg van de werkelijkheid)* Ik ben vrij.

Willem: Als je zo aan moeders rokken hing, denk ik niet dat ze heeft gezegd: "Hier Arie, een lekkere borrel voor jou, kun je je eens lekker laten gaan".

Arie: Inderdaad. Volgens mij staat het woord borrel niet eens in haar woordenboek.

Willem: Waar haalde je dan die fles vandaan?

Arie: Mijn moeder ging altijd op dinsdag naar één of andere klosclub om te klossen ofzo. Dat weet ik niet precies.

Willem: Klossen? Bedoel je geen flossen?

Arie: Nee, klossen. Gewoon klossen.

Willem: Nooit van gehoord.

Arie: Nou ja, ze zat in ieder geval op die club.

Willem: Sorry dat ik het moet zeggen hoor, maar volgens mij hangen ze niet helemaal meer gesorteerd. *(wijst naar zijn hoofd)*

Arie: Luister nou. Ik moest die dag boodschappen doen.

Willem: Nou, daar ben je hier in ieder geval van af.

Arie: Dat deed ik trouwens wekelijks, en daardoor had ik de gelegenheid om steeds een kwartje achter te houden.

Willem: Laat me raden. Voor de kauwgomballenautomaat? *(steekt eigenlijk een beetje de draak met Arie, omdat hij er geen touw aan vast kan knopen)*

Arie: En van al die gespaarde kwartjes kocht ik die fles whisky.

Willem: Jij blij als je om een boodschap gestuurd werd.

Arie: Dus je kan wel nagaan hoeveel weken ik erover deed om die fles bij elkaar te sparen.

Willem: Goh, weer eens wat anders dan zegels plakken.

Arie: Ik had er alles voor over om maar bij haar weg te kunnen.

Willem: En toen? Toen je die fles had? Wat gebeurde er?

Arie: Dat laveloos drinken kostte me geen moeite, maar dat aangehouden worden viel nog lang niet mee.

Willem: Ik wist het. Ik wist het. Op een dag zou ik er heus achter komen dat ik ergens goed in ben.

Arie: We wonen namelijk in de polder en daar stikt het nou eenmaal niet van de agenten.

Willem: Even een tip van Willem. Mag dat?

Arie: Een tip?

Willem: Ga de volgende keer een straatje om in de stad. Zul je eens zien hoe snel ze je gevonden hebben. (*dikke knipoog*)

Arie: Ik heb twee keer moeten tanken voor ik er uiteindelijk mee in aanraking kwam.

Willem: (*verbaasd*) Ben je er tegen één opgereden dan?

Arie: Nee, ik ben na lang zoeken naar iets wat op een agent leek, de sloot in gereden. Ik begreep er niets van. Als je ze zoekt zijn ze er niet, maar als je in de sloot ligt wemelt het er ineens van.

Willem: Dat wou je toch?

Arie: Ja, maar dat in de sloot rijden had ik er niet bijbedacht. En zeker niet met mijn moeders auto.

Willem: Wat maakt het uit. Je had je doel toch bereikt?

Arie: Jij weet zeker niet wat het is om op je 35e te worden opgehaald door je móeder, als je je roes hebt uitgeslapen.

Willem: Kinderachtig?

Arie: Kinderachtig? Wat er toen gebeurd is.... Ik wil het er liever niet meer over hebben.

Willem: Ik hoef het ook eigenlijk niet te weten. Ik vind het hele verhaal eigenlijk te gek voor woorden.

Arie: (*stug doorpratend*) Toen zijn bij mij de stoppen van binnen finaal doorgeslagen.

Willem: (*bekijkt Arie eens goed*) Je ziet er anders nog aardig uit.

Arie: Toen dacht ik: "Arie, nu ga je het goed aanpakken of anders kan je beter een steen om je nek binden en de Waddenzee inspringen".

Willem: De Waddenzee? Weet je wel hoeveel zandbanken daarin liggen?

Arie: Is dat zo?

Willem: Waarom ben je niet gewoon weggelopen?

Arie: En jij denkt dat ze me dan niet zou vinden? Al zou ze het leger in moeten schakelen. Ze zou me altijd en overal vinden.

Willem: Even tussendoor Arie, weet je wel dat wanneer je hier lange tijd

zit, je wel eens (*wijst naar zijn hoofd*) hele rare dingen kan gaan denken? Je gek wordt van eenzaamheid. Heb je daar wel eens over nagedacht voor dat je hier terecht kwam?

Arie: Jij komt toch ook vrij normaal over?

Willem: Ik wel ja, maar je moet er tegen kunnen, anders red je het hier niet.

Arie: (*geschrokken*) Wat gebeurt er dan met je?

Willem: Dan word je gek. Er is hier wel eens iemand weggegaan die dacht dat hij een haan was.

Arie: Een haan?

Willem: Ze hebben hem na lang zeuren van deze ring gehaald.

Arie: Waarom?

Willem: Omdat hij, vanaf twaalf uur 's nachts, ieder kwartier de zon aan de horizon zag verschijnen. En dat ging door tot de zon echt z'n ogen open deed.

Arie: (*zeer verbaasd*) Jeeee.

Willem: Maar wij zullen het niet zover laten komen. Oké?

Arie: Afgesproken. Je bent een echte vriend. Dank je wel.

Willem: Het is goed. (*voelt zich gevleid*) Maar nu weet ik nog steeds niet waarom je hier zit.

Arie: Niet voor het rijden onder invloed.

Willem: Daar komt iemand aan. (*Joke komt binnen met een extra deken en hoofdkussen*)

Joke: (*kijkt bewonderend naar het tweetal*) Zo, de contacten zijn gelegd zie ik.

Arie: Ja hoor. Alles is naar wens.

Joke: Mooi zo, want als je elkaar de hele dag aan moet staren dan kruipt de tijd ook maar voorbij hè? (*lacht*)

Arie: Voor mij hoeft de tijd niet snel te gaan hoor.

Joke: Dat hoor ik hier niet zoveel.

Willem: Let maar niet op Arie hoor. Hij moet nog even wennen.

Arie: Ben je gek? Ik voelde me direct thuis.

Joke: Vind je het erg als ik het niet helemaal kan volgen?

Willem: Nee hoor, dat geeft niet.

Joke: Zie hier. Een deken en een kussen. Ik ben ook de rotste niet.

Willem: Nou, als ik zo eens naar dat oog kijk, denk ik er toch iets anders over.

Joke: Willem, ik krijg nog wat van jou.

Willem: Wat dacht je van een kind?

Joke: (*boos*) Willem, nog éénmaal zulke taal en ik zet je op strafcorvee. En je weet wat dat inhoud hè? Het zal niet de eerste keer zijn dat je een week lang alle wc's een beurt kunt geven.

Arie: Dan hoef je het in ieder geval niet vijf uur op te houden.

Joke: (*gooit deken en kussen op de grond*) Al gedobbeld wie er links of rechts mag slapen?

Willem: Sorry hoor, ik zou echt niet moeilijk doen als Arie Ariena zou heten, maar samen met hem in één bed? Vindt u het heel erg als ik nog niet zo aan het idee kan wennen?

Arie: Ik vind het niet erg hoor, om het bed te delen.

Joke: Goed zo, zo komen we wat dichtertot elkaar.

Willem: Wat een woordspeling, mevrouw de Bruin.

Joke: Nou Willem, je zal toch maar aan het idee moeten wennen, tenzij je er natuurlijk voor kiest om zelf op de grond te gaan liggen. Maar ja, het kan hier behoorlijk tochten hoor.

Arie: We komen er vast wel uit, mevrouw.

Joke: Mooi. Verder nog vragen Hobbe, of heeft Willem je al het één en ander uitgelegd?

Arie: Zou ik toch nog even gebruik mogen maken van het toilet?

Joke: Ja hoor, dat is prima.

Arie: Fijn, (*gaat staan*) want ik kan het bijna niet meer ophouden.

Joke: (*kijkt op haar horloge*) Over een kleine drie uurtjes kom ik je halen voor je eerste luchting. (*Joke gaat weer weg*)

Arie: Jee, denk je van je moeder af te zijn, krijg je er haar voor terug.

Willem: Zo erg is ze ook weer niet hoor. Ze doet gewoon haar werk. Maar je was aan het vertellen waarom je hier zit.

Arie: Oh ja! Nou, na dat voorval met die sloot, kwam ik er achter dat ik een beter plan moest bedenken.

Willem: Had even gebeld, dan had ik je dat van tevoren al kunnen vertellen.

Arie: Heb je hier dan telefoon?

Willem: (*wordt nu echt een beetje moe*) Arie!

Arie: (*begrijpt het niet helemaal*) Het zal wel. Enkele weken na het vooral, kwam ik op het briljante idee om een bank te gaan beroven.

Willem: Ja, daar ben je echt de geschikte persoon voor hoor. Zo zelfverzekerd. Zo stoer.

Arie: Luister nou even, want het mooie komt nog.

Willem: Nog mooier? Dat bestaat haast niet.

Arie: Bijna mislukte het, omdat ik van de zenuwen bijna bij de bakker naar binnen wilde gaan.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto